

Dromen ontdekken in Ecuador

Trias ondersteunt meer dan twee miljoen familiale boeren en kleine ondernemers in veertien Zuidere landen. Eentje daarvan is Ecuador. Van 6 tot en met 20 oktober trokken elf leden en bestuursleden van Landelijke Gilden naar dit land, in het kader van een uitwisselingstraject. De deelnemers maakten kennis met de inheemse bevolking van de drie grote regio's in Ecuador: de kuststreek, het Andesgebergte en het Amazonegebied. In het hooggebergte rond de Chimborazovulkaan, de regio's waar Trias actief is, spraken ze met boeren en boerenorganisaties.

T Jeroen Weckhuysen en Guido Staels F Landelijke Gilden, Trias en de reizigers zelf

Een van de hoogtepunten van de reis was zeker het verblijf bij een gastgezin in het dorpje Cotacachi in het noorden van het land. José en Lieve helpen Gladys bij het sorteren van de zaaibonen.

Voor elke reiziger die het land bezoekt en aandacht heeft voor de mensen die hij ontmoet, blijkt Ecuador het land van de grote tegenstellingen te zijn. De kloof tussen rijk en arm en het verschil tussen de stad en het platteland zijn er in verhouding veel groter dan bij ons. Correa, de huidige president, is aan zijn tweede ambtstermijn bezig en doet het lang niet slecht. Hij heeft ingezet op onderwijs, gezondheidszorg en een verbetering van de infrastructuur (wegen, luchthavens...). Dat is lovenswaardig, maar misschien wordt het daardoor voor de gemeenschappen in het Andesgebergte nog moeilijker om bij te benen. Het zal nog jaren duren om de levensomstandigheden van deze mensen te verbeteren, maar dat is nu net wat Trias doet. Trias deelt geen geld uit. Trias verenigt mensen, leert hen samenwerken en zelf initiatieven nemen, zodat hun gezinsinkomen stijgt en hun levensstandaard verbetert.

Het is haast onmogelijk om na zo'n intense reis de vele impressies, het warme gevoel, de hoop en de dromen van al die mensen die we ontmoet hebben, neer te schrijven. De dagboekfragmenten die onze reizigers optekenden tijdens of na de reis zijn daarbij een grote hulp.

Willy bedankt op zijn eigen manier de verantwoordelijke van vrouwenorganisatie Pulingui voor hun hartelijk onthaal.

Superformidastisch

Willy Sips, bestuurslid
Landelijke Gilde Overbroek

“Voor mij was dit de eerste reis buiten Europa. Eigenlijk zegt reizen me niet zoveel. Er is al zoveel te zien in eigen streek, waarom ver weg trekken? Maar ik ben geboeid door landbouw en toen ik in de bladen van Landelijke Gilden las over de reis, wou ik

wel eens een uitzondering maken. Nu, na de reis, heb ik er maar één woord voor: superformidastisch! Ecuador is zo'n mooi land, met zoveel mogelijkheden. Maar vooral het contact met de mensen is erg bijzonder. Die ervaring wil ik nu graag met de mensen delen. Ik (maar ook veel van mijn medereizigers) trek van gilde tot gilde met een reisverslag vol foto's, filmpjes en getuigenissen. Ik bracht mijn verhaal al bij Landelijke Gilde Loenhout, waar een wandeling georganiseerd werd ten voordele van de mensen in Ecuador. De reis blijft me dus bezighouden.” ▶

Rendement op geïnvesteerd vermogen

Eduard Soors,
lid Landelijke Gilde Molenbeersel

“Tijdens de reis werd ik al snel gecharmeerd door het Triasteam in Ecuador. Het viel me telkens weer op hoe deskundig ze zijn en hoe vriendelijk tegenover de partners. Die houding werd beantwoord met de wederkerige vriendschap van de boeren. Zij dragen de Triasmedewerkers op handen. De leden van de vrouwenorganisatie Pulingui toonden bijvoorbeeld hun dankbaarheid en blijdschap door landendirecteur Lieve een zelfgebreide, warme sjaal om de hals te hangen.

Ook de manier waarop de mensen van Trias niet alleen aandacht hebben voor het economische, maar ook voor het sociale trof

me. Wie een groter inkomen heeft, heeft meer welstand.

Maar nog beter: het brengt meer vriendschap in de gezinnen. Voor mij is de conclusie duidelijk: mijn financiële bijdragen aan Trias hebben het hoogste rendement gehaald, tot honderdmaal toe.” ▶

Eduard op de markt in Otavalo in het noorden van Ecuador, een bonte markt met de typische kleurrijke sjaals, mutsen en poncho's van de indianenbevolking uit deze streek.

Honderd cavia's maken het verschil

Virginia, caviakweekster
uit Riobamba

“Ola! Mijn naam is Virginia en ik ben 26 jaar. Samen met mijn ouders en 5 broers en zussen woon ik in mijn geboortedorp. We hebben hier wel niet altijd gewoond. Omdat we niet konden leven van mijn vaders landbouwgrond, trokken we enkele jaren geleden naar de stad. Vader ging werken in de bouw en wij hielden een winkeltje open. Helaas bracht dat te weinig op. Toen moesten we terugkeren naar ons dorp. We besloten om te starten met een naaiatelier, maar opnieuw was dat niet genoeg om rond te komen.

Op een dag leerden mijn mama en ik de organisatie 'Señor Cuy' kennen. Deze coöperatie van caviakwekers inspireerde ons en kort daarna begonnen we zelf zo'n honderd cavia's te houden. De diertjes hebben niet zoveel plaats nodig en mama en ik hebben er maar een paar uur per dag werk aan. Door de verkoop van de cavia's is ons gezinsinkomen de helft hoger. We hebben nu eindelijk genoeg voor ons gezin. Ik droom ervan om onze stallen nog verder uit te breiden. Als ik ooit een man en een eigen gezin heb, wil ik graag mijn eigen bedrijfje oprichten.” ▶

Virginia droomt ervan ooit een gezin te hebben en haar eigen bedrijfje te kunnen oprichten.

Chris en Paul bekijken de opbrengst van een aardappelstruik tijdens een bezoek aan een veld van een van de leden van Conpapa.

Samenwerking loont

Chris Verheye, bestuurslid Landelijke Gilde Aalter-Aalter Brug

“De voorbije jaren heb ik in Vlaanderen al enkele delegaties uit Ecuador ontmoet. Ik doe aan kwaliteitscontrole voor het departement Landbouw en Visserij. Zo kom ik over de vloer bij aardappelboer Dirk Ryckaert, die vier jaar geleden met Trias naar de Ecuadoraanse aardappelcoöperatie Conpapa reisde. Sindsdien heeft hij zijn bedrijf opengesteld voor stages en bezoeken van leden van deze coöperatie. Ik sloot zelf ook aan bij deze ontmoetingen, om mijn ervaringen met bewaring, ziektebestrijding en belangenbehartiging te delen. Ik ging dus vooral mee naar ginds om te kijken hoe de boeren die ervaringen in de praktijk omzetten. Ik zag dat de coöperatie een bewaarloods gebouwd heeft, gebaseerd op onze raadgevingen en dankzij de verbeterde contacten met de overheid kregen ze er zelfs financiële steun voor. We bewonderden ook hun nieuwe aardappelwasmachine, een ontwerp van leerkrachten en leerlingen van het VTI uit Torhout, die gebouwd werd met de steun van een groot netwerk van Vlaamse boeren en ondernemers. Het bezoek aan de aardappelvelden van de leden van Conpapa gaf mij een goed gevoel. Ondanks streekgebonden problemen zoals de aardappelplaag, een moeilijk klimaat en veel vocht, leveren zij een kwaliteitsvol product. De technische ondersteuning die ze krijgen brengt duidelijk iets op. Er was een groot verschil met de velden die we onderweg zagen. Je merkt dat onze samenwerking echt loont.” ▸

De wil kan bergen verzetten, zelfs vulkanen

Paul Ghekiere,
lid Landelijke Gilde Geluwe

“Manuel laat ons meteen aanschuiven aan een kleurig gedekte tafel vol met lekker eten. Zijn ogen glinsteren, hij is met recht en reden trots op zijn familie en zijn erf. Op 70 are grond bouwt hij als een gedreven pionier van boerenorganisatie Pacat een bestaan op voor zijn familie. Zijn braamstruiken zijn keurig in rijen aangeplant, op de hellende grond. Wat verder staat er luzerne, iets hoger maïs, met tussenin ook uien en sla. Naast het huis staan twee stiertjes, tegen de muur is er een hok met wat cavia's en enkele konijnen. Het varken hadden ze de week voordien verkocht voor de opbrengst.

Is dit moderne landbouw? Ja! Tijdens een gesprek met Manuel en medewerkers van Pacat bespreken we een aantal visies. Diversificatie van teelten en biologische landbouw bieden hier kansen, als ook de verkoop onder handen wordt genomen. Er is wel nog werk! De samenwerking tussen de boerenorganisaties moet gestimuleerd worden, maar ook de verkoop kan nog beter en de jongere generatie moet er meer bij betrokken worden. Dank je wel, Manuel. Dank je wel, mensen van Pacat. Jullie tonen ons dat de wil bergen kan verzetten, zelfs vulkanen.” ▸

Paul proeft van de kruiden die Manuel tussen de braamstruiken heeft geplaat.

Een warm gesprek op 3700 meter hoogte, tussen vrouwen van twee verschillende werelddelen.

De wereld is nog niet om zeep

Lieve De Rammelaere,
lid Landelijke Gilde Sint-Denijs

“Het was een prachtige reis, met onvergetelijke ervaringen. Ik had zoveel hartverwarmende ontmoetingen met de plaatselijke bevolking. Moeders zijn overal ter wereld hetzelfde. Ze willen allemaal hun kinderen een beter leven geven. Ook de contacten tussen de reizigers waren warm. De wereld is nog niet om zeep, wat Urbanus er ook van denkt! Zoveel geëngageerde mensen. Proficiat aan Trias. *Muchas gracias.*” ▸

Galte

Wil jij graag Virginia en andere boeren in Ecuador helpen?

Stort dan jouw bijdrage op
BE94 7360 0030 5414 van Trias.
Voor giften vanaf 40 euro ontvang
je een fiscaal attest. Daardoor krijg
je ongeveer de helft van het bedrag
terugbetaald.

Op bijeekomen.be vind je nog meer
dagboekfragmenten van
de beleefreis naar Ecuador.

Jouw afdeling kan een reiziger
vragen voor een boeiende
voordracht in jouw dorp.

Een groot contrast

In Galte, een klein Andesdorpje op
3700 meter hoogte, duurt het
8 maanden om aardappelen te
kweken. Tot nog niet zo lang geleden
woonden de boeren er in een houten
schuurtje. Stilaan maken deze
schuurtjes plaats voor kleine huisjes
in betonblokken, afgedekt met
golfplaten.

Nog geen 200 km verder ligt
Guayaquil, de tweede grootste stad van
Ecuador. Het is een moderne stad met
banken, kantoorgebouwen, winkels
en een esplanade langs het water.
Het contrast tussen beide is bijzonder
groot. ►

Guayaquil